

Prima pagină > Dreptul familiei și succesiunea > Succesiunea > Restricții privind succesiunile - norme speciale

Restricții privind succesiunile - norme speciale

Informații de la nivel național privind regulile specifice care se aplică anumitor bunuri imobile, anumitor întreprinderi sau altor categorii speciale de bunuri

Rețeaua judiciară europeană în materie civilă și comercială a elaborat o serie de fișe informative cu privire la normele speciale existente în dreptul intern ce impun restricții cu privire la succesiunile care au ca obiect, de obicei, următoarele active:

anumite tipuri de bunuri imobile

anumite tipuri de întreprinderi

alte categorii speciale de bunuri.

Din motive economice, familiale și/sau sociale, aceste norme restrâng succesiunile care implică astfel de active.

Acestea se aplică unei succesiuni în temeiul dreptului intern care impune astfel de restricții, indiferent de legea privind succesiunile.

Pentru a consulta o fișă informativă privind dreptul intern care impune restricții cu privire la succesiuni sau care afectează anumite active, vă rugăm să faceți clic pe drapelul național corespunzător de pe această pagină.

Ultima actualizare: 30/05/2023

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Belgia

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Articolul 745^{quater} din Codul civil (*Code civil*) stabilește norme speciale pentru cazul în care proprietatea asupra unui anumit bun este partajată între descendenții persoanei decedate care primesc nuda proprietate și soțul supraviețuitor care primește uzufructul.

În principiu, soțul supraviețuitor sau unul dintre titularii nudei proprietăți poate solicita conversia totală sau parțială a uzufructului, adică o parte poate achiziționa nuda proprietate sau uzufructul de la cealaltă parte.

Cu toate acestea, anumite bunuri sunt excluse de la această regulă:

Conversia uzufructului poate fi refuzată de instanța de dreptul familiei (*tribunal de la famille*) dacă aceasta poate prejudicia în mod grav interesele unei întreprinderi sau activități profesionale.

Acordul soțului supraviețuitor sau al partenerului/partenerii juridic(e) este necesar în cazul în care bunul imobil și mobilierul aferent au fost utilizate, la data la care s-a deschis succesiunea, drept locuință principală a familiei.

Articolul 745^{octies} din Codul civil prevede o protecție similară, în beneficiul partenerului (partenerii) juridic(e), în ceea ce privește un bun imobil care a fost utilizat ca reședința comună a familiei și pentru mobilierul aferent.

În plus, articolul 915bis din Codul civil prevede o rezervă succesorală în ceea ce privește o parte a patrimoniului în beneficiul soțului supraviețuitor și stabilește, în toate cazurile, că această rezervă succesorală trebuie să includă cel puțin bunul imobil care a fost utilizat ca locuință principală a familiei și mobila aferentă.

Atunci când întreaga succesiune sau o parte din aceasta constă într-o exploatare agricolă, moștenitorii în linie directă descendentă pot prelua, pe baza unei evaluări, bunurile mobile și imobile care constituie exploatarea agricolă [articolul 1 alineatul (1) din Legea din 29 august 1988 privind normele de succesiune în ceea ce privește exploatarea agricolă, în vederea promovării continuității acestora (*loi du 29 août 1988 relative au régime successoral des exploitations agricoles en vue d'en promouvoir la continuité*)].

Dacă întreaga succesiune sau o parte din aceasta nu constă într-o exploatare agricolă dar, în schimb, este constituită din bunuri imobile care făceau parte din exploatarea agricolă a persoanei decedate și dacă unul dintre moștenitorii în linie directă descendentă utilizează în prezent aceste bunuri în propria exploatare agricolă, acesta poate prelua, de asemenea, bunurile respective, pe baza unei evaluări, sub rezerva dispozițiilor din Codul civil care stabilesc drepturile soțului supraviețuitor și ale partenerului/partenerii juridic(e) supraviețuitor (supraviețuitoare) [articolul 1 alineatul (3) din Legea din 29 august 1988].

În sfârșit, articolul 4 din Legea din 16 mai 1900 privind normele de succesiune pentru moștenirile de dimensiuni mici (*loi du 16 mai 1900 sur le régime successoral des petits héritages*) prevede că atunci când întreaga succesiune sau o parte din aceasta constă în bunuri imobile pentru care întregul „venit cadastral” (venitul noțional din chirie) nu depășește 1 565 EUR (articolul 1 din lege), fără a se aduce atingere drepturilor conferite soțului supraviețuitor prin articolul 1446 din Codul civil, fiecare dintre moștenitorii în linie directă și, după caz, soțul supraviețuitor care nu este divorțat sau separat legal de persoana decedată pot prelua, pe baza unei evaluări, fie locuința ocupată la momentul decesului de către persoana decedată, soțul/soția sa sau unul dintre descendenții săi și mobilierul aferent sau casa, mobila și terenul pe care ocupantul casei le-a utilizat personal în numele său, echipamentele agricole și animalele utilizate pentru cultivare sau bunurile, materiile prime, echipamentele profesionale și alte accesorii utilizate la scară comercială, la scară mică sau la nivel industrial.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Aceste dispoziții sunt obligatorii, însă legislația nu prevede în mod expres dacă acestea ar trebui aplicate indiferent de legea aplicabilă.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Există mai multe proceduri pentru garantarea acestor drepturi:

Aprobarea unei cereri de conversie a uzufructului de către instanța de dreptul familiei: instanța de dreptul familiei poate fie să refuze conversia uzufructului și alocarea dreptului de proprietate integral, dacă acest lucru poate prejudicia grav interesele unei întreprinderi sau ale unei activități profesionale sau poate aproba cererea, dacă acest lucru este considerat echitabil având în vedere circumstanțele specifice ale cauzei [articolul 745^{quater} alineatul (2) din Codul civil].

Preluarea unei exploatare agricole: în cazul în care partea interesată sau unul dintre creditorii acesteia depune această cerere, instanța de dreptul familiei dispune efectuarea unei evaluări. Instanța poate, în acest scop, să desemneze unul sau mai mulți experți [articolul 4 alineatul (1) din Legea din 29 august 1988 – o ordine a preferinței este prevăzută la articolul 3]. În cazul în care metoda de preluare este contestată sau dacă una dintre părțile interesate refuză să își dea consimțământul sau nu este prezentă, instanța de dreptul familiei citează părțile interesate sau reprezentanții legali ai acestora

cu cel puțin 15 zile în prealabil. La data stabilită, părțile interesate se întâlnesc în cadrul unei reuniuni prezidate de judecătorul care le-a citat. Reuniunea va continua chiar dacă una sau mai multe dintre părțile interesate absentează. Dacă este cazul, judecătorul care prezidează reuniunea desemnează un notar pentru a înlocui părțile absente, pentru a primi cotele care le revin și pentru descărcarea de gestiune în legătură cu respectivele cote. Onorariile notariale care se percep sunt plătite de părțile reprezentate de notar. Instanța soluționează litigiile și dispune ca părțile să se adreseze, în scopul semnării actului, notarului desemnat de acestea sau notarului numit de instanță, în cazul în care părțile nu reușesc să cadă de acord cu privire la alegerea unui notar [articolul 4 alineatul (3) din Legea din 29 august 1988]. Cu excepția unui motiv serios recunoscut ca fiind valabil în prealabil de către instanța de dreptul familiei, persoana care preia bunurile imobile nu le poate vinde pe o perioadă de 10 ani de la semnarea actului de preluare [articolul 6 alineatul (1) din Legea din 29 august 1988].

Preluarea moștenirilor de mici dimensiuni: procedura este în mare măsură aceeași ca în cazul preluării unei exploatații agricole [articolul 4 alineatele (3) și (5) din Legea din 16 mai 1900]. Singura diferență este perioada în care bunurile preluate nu pot fi vândute, cu excepția unui motiv serios recunoscut ca fiind valabil în prealabil de către instanța de dreptul familiei, perioadă care în acest caz este de cinci ani de la semnarea actului de preluare (articolul 5 din Legea din 16 mai 1900).

Ultima actualizare: 27/08/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Bulgaria

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

În conformitate cu dreptul material în vigoare, următorii nu pot fi moștenitori nici prin lege, nici prin testament:

1/cel care nu este conceput la momentul deschiderii succesiunii și

2/ copilul născut neviabil.

Legea introduce o prezumție de viabilitate, până la proba contrară, în beneficiul celui născut viabil.

De asemenea, nu poate fi moștenitoare, din motive de nedemnitate, o persoană care:

1/ a săvârșit un omor cu intenție sau o tentativă de omor cu intenție asupra defunctului, soțului/soției sau copilului acestuia, și complicele persoanei respective, cu excepția cazului în care fapta a fost săvârșită în circumstanțe care exclud incriminarea sau dacă persoana a fost amnistiată;

2/ a acuzat defunctul de o infracțiune pasibilă de pedeapsă cu închisoarea sau de o pedeapsă mai grea, cu excepția cazului în care acuzația trebuie să fie urmărită penal pe baza unei plângeri a victimei, care nu a fost depusă;

3/ a convins sau a împiedicat defunctul prin violență sau fraudă să redacteze, să modifice sau să anuleze un testament ori a îndepărtat, a ascuns sau a corectat testamentul ori a utilizat cu bună știință un testament fals.

Persoana nedemnă de a moșteni poate moșteni numai dacă defunctul a recunoscut-o în mod expres ca fiind demnă de a moșteni, prin act notarial sau testament.

Persoana nedemnă de a moșteni în favoarea căreia defunctul a întocmit un testament, cunoscând cauza nedemnității și fără să o fi recunoscut în mod expres ca fiind demnă de a moșteni, moștenește numai în limitele testamentului.

Potrivit articolului 54 din Codul familiei în vigoare, după divorț, foștii soți încetează să mai fie moștenitori legali unul altuia și pierd beneficiile care decurg din dispozițiile anterioare în caz de deces.

Această regulă nu se aplică însă dacă defunctul a declarat în mod expres că dispozițiile testamentare vor produce efecte și după divorț.

La rândul său, Legea privind proprietatea recunoaște o limitare a succesiunii în beneficiul unui stat străin, prevăzând că un stat străin nu poate dobândi un drept de proprietate asupra unui bun imobil în statul în care are loc succesiunea.

Legislația bulgară prevede două limite suplimentare prin legi speciale privind succesiunea asupra bunurilor imobile, ca urmare a caracterului special al acestora.

Astfel, Legea privind proprietatea și exploatarea terenurilor agricole introduce norme speciale privind succesiunea asupra unor astfel de proprietăți – terenuri agricole.

În temeiul articolului 36 din legea menționată, atunci când străinii dobândesc un drept de proprietate asupra unui teren agricol ca urmare a unei succesiuni legale, dar nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Tratatul de aderare a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, sau atunci când nicio altă dispoziție nu este prevăzută într-un acord internațional ratificat în temeiul articolului 22 alineatul (2) din Constituția Republicii Bulgaria, aceștia sunt obligați, în termen de trei ani de la deschiderea succesiunii (sau a restituirii bunurilor), să transfere dreptul de proprietate persoanelor care au dreptul să dobândească astfel de bunuri. O limită similară este prevăzută la articolul 24 alineatul (1) din Legea privind pădurile în ceea ce privește proprietatea care constituie un teritoriu forestier: atunci când străinii dobândesc un drept de proprietate asupra pădurilor și a terenurilor forestiere prin succesiune legală, dar nu îndeplinesc condițiile prevăzute în Tratatul de aderare a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, sau atunci când nicio altă dispoziție nu este prevăzută într-un acord internațional ratificat în temeiul articolului 22 alineatul (2) din Constituția Republicii Bulgaria, aceștia sunt obligați, în termen de trei ani de la deschiderea succesiunii, să transfere dreptul de proprietate persoanelor care au dreptul să dobândească astfel de bunuri.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Potrivit regulii generale conform căreia, în caz de conflict, normele speciale prevalează asupra normelor generale, normele restrictive sus-menționate se aplică de fiecare dată când sunt îndeplinite condițiile de fond în acest sens.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Legea privind proprietatea și utilizarea terenurilor agricole a instituit o procedură specifică ce garantează îndeplinirea obligației prevăzute la articolul 36 alineatul (1) din legea menționată, prevăzând că, în cazul nerespectării termenului indicat în această dispoziție pentru transferul dreptului de proprietate de către străin, statul poate răscumpăra terenurile agricole la prețurile stabilite prin decret al Consiliului de Miniștri.

Autorizarea prevăzută de Legea privind pădurile pentru un bun care constituie teritoriu forestier este similară: în cazul nerespectării termenului prevăzut la articolul 24 alineatul (1), statul poate răscumpăra terenurile forestiere la prețurile stabilite prin decret al Consiliului de Miniștri.

Ultima actualizare: 24/08/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Cehia

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Nu există astfel de norme specifice.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

-

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Nu există proceduri specifice pentru asigurarea unei astfel de conformități.

Ultima actualizare: 31/03/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Germania

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Restricțiile speciale în sensul articolului 30 din Regulamentul UE privind succesiunile pot fi găsite în legislația germană privind moștenirea patrimoniilor constând în ferme (*Anerbenrecht*), potrivit căreia, în anumite condiții, se aplică norme speciale în ceea ce privește moștenirea proprietăților agricole. Aceste norme sunt incluse în Ordinul privind fermele (*Höfeordnung*), care este o lege parțial federală aplicabilă în Hamburg, Saxonia Inferioară, Renania de Nord-Westfalia și Schleswig-Holstein, și în legile anumitor landuri (*Länder*) referitoare la moștenirea patrimoniilor constând în ferme [Legea privind domeniile (*Hofgütergesetz*) și Legea privind moștenirea patrimoniilor constând în ferme (*Anerbengesetz*) din Baden-Württemberg, aceasta din urmă aplicându-se doar dacă persoana decedată s-a născut înainte de 1 ianuarie 1930, Ordinul privind patrimoniile (*Landgüterordnung*) din Hessa, Ordinul privind fermele (*Höfeordnung*) din Renania-Palatinat, Legea privind fermele (*Höfegesetz*) din Bremen]. Nu există astfel de norme în celelalte *Länder*. Articolul 36 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul UE privind succesiunile este utilizat pentru a se stabili ce lege privind moștenirea patrimoniilor constând în ferme se aplică. În plus, se aplică și normele individuale privind moștenirea patrimoniului din Codul civil [articolul 1515 alineatul (2) și articolele 2049 și 2312], la fel ca și articolul 13 din Legea privind tranzacțiile imobiliare (*Grundstücksverkehrsgesetz*), care permite ca o fermă să fie alocată exclusiv unuia dintre comoștenitorii legali.

Ordinul privind fermele conține anumite norme speciale privind moștenirea în ceea ce privește anumite exploatații agricole, pentru a se preveni divizarea fermelor și a exploatațiilor forestiere în cazul unei succesiuni. Dispozițiile din Ordinul privind fermele prevăd că doar un moștenitor (moștenitorul fermei) va primi dreptul de proprietate și astfel va garanta păstrarea de la o generație la alta a fermelor viabile din punct de vedere economic. Aceste norme servesc nu doar intereselor private ale proprietarilor individuali ai exploatațiilor agricole, ci și interesului public de a preveni divizarea fermelor și de a menține eficiența acestora.

Ceilalți comoștenitori pot solicita compensații, deși suma care poate fi solicitată este mai mică decât în cazul altor litigii în materie succesorală, pentru a proteja fermele împotriva solicitării de compensații excesive pentru soluționarea conflictelor, care ar pune în pericol supraviețuirea acestora.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Având în vedere scopul de reglementare al legislației privind moștenirea patrimoniului constând în ferme, care este acela de a asigura păstrarea fermelor de la o generație la alta, în cazul proprietăților agricole interne trebuie să se aplice norme speciale indiferent care este legea care se aplică succesiunii persoanei decedate.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

În conformitate cu Regulamentul de procedură privind aspectele legate de ferme (*Verfahrensordnung für Höfesachen – HöfeVfO*), dreptul german permite instanței competente în domeniul agriculturii (*Landwirtschaftsgericht*) să desfășoare anumite proceduri de verificare, de exemplu, pentru a stabili dacă dispozițiile testamentare sau acordurile privind transferul fermelor încalcă legea privind succesiunea a patrimoniilor constând în ferme.

Ultima actualizare: 15/12/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Estonia

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Articolul 4 din [Legea privind succesiunea](#) prevede că succesiunea se transferă moștenitorului la momentul deschiderii acesteia. Prin urmare, regula generală este aceea că toate drepturile și obligațiile se transferă moștenitorului. Singurele excepții sunt drepturile și obligațiile care, prin natura lor, sunt legate în mod intrinsec de persoana testatorului sau care, în temeiul legii, nu se transferă de la o persoană la alta [articolul 130 alineatul (1) din Legea privind succesiunile].

Din motive de interes public, anumite tipuri de drepturi reale sunt restricționate în temeiul Legii privind impunerea de restricții la achiziționarea de bunuri imobile; totuși, această restricție nu se aplică achiziționării de bunuri imobile prin succesiune [articolul 2 alineatul (1) punctul 6 din lege].

Se pot aplica restricții în ceea ce privește participațiile în anumite tipuri de societăți. De exemplu, în temeiul Legii privind Baroul, numai avocații pledanți pot fi acționari ai unei societăți de avocați pledanți [articolul 54 alineatul (1) din Legea privind Baroul]. În cazul în care succesorul nu este avocat pledant, acesta va fi despăgubit cu o sumă egală cu valoarea acțiunilor sale.

Actul constitutiv al unei societăți cu răspundere limitată poate să prevadă, de asemenea, o restricție care să precizeze faptul că acțiunile nu se transferă succesorului; în acest caz, succesorul trebuie, de asemenea, să fie despăgubit cu o sumă egală cu valoarea acțiunilor sale (secțiunea 153 din Codul comercial).

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Aplicarea unor norme speciale nu depinde de legea care reglementează succesiunea.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Nu există proceduri speciale.

Ultima actualizare: 22/02/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Grecia

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Legislația elenă conține anumite norme speciale care impun restricții în ceea ce privește moștenirea bunurilor situate în Grecia, din considerente economice, de familie sau sociale.

Astfel de norme speciale au fost stabilite în legătură cu:

A) patrimoniile călugărilor [a se vedea articolele 4, 18 și 19 din Legea nr. 3414/1909 privind fondul general bisericesc și administrarea mănăstirilor, păstrate în vigoare prin articolul 99 din Legea de instituire a Codului civil elen, articolul 7 alineatul (2) și articolul 25 din Legea nr. 4684/1930, articolul 1 din Legea nr. 1918/1942 și articolul I din Legea nr. 2067/1952]. În special, aceste dispoziții precizează că, în virtutea legii, patrimoniul unui călugăr este transferat de drept mănăstirii unde acesta este înhumat și în ale cărei registre este înregistrat, după ce este dedusă partea rezervată din patrimoniu care revine moștenitorilor săi. Legatele, donațiile și moștenirile care revin prin rezervă succesorală călugărului după ce acesta intră în mănăstire aparțin mănăstirii, iar călugărul reține doar un drept de uzufruct pentru 50 % din bunurile care revin prin rezervă succesorală mănăstirii, în timp ce bunurile dobândite cu titlu oneros de călugăr după depunerea jurămintelor monahale revin prin rezervă succesorală acestuia în persoană, iar acesta poate dispune de ele dar nu poate face acest lucru prin operațiuni cu titlu gratuit. În cazul în care acesta nu dispune de bunurile respective, după decesul său, 50 % din aceste bunuri revin prin rezervă succesorală Serviciului Financiar Bisericesc Central și 50 % mănăstirii. Trebuie reținut că există norme chiar mai specifice pentru călugării de la Muntele Athos (a se vedea articolul 101 din Carta Muntelui Athos, care a fost menținută în vigoare prin articolul 99 din Legea de instituire a Codului civil elen). În cazul în care acești călugări dobândesc bunuri după depunerea jurămintelor monahale, acele bunuri revin prin rezervă succesorală mănăstirii, indiferent de momentul decesului călugărilor, iar orice mod în care s-a dispus de bunurile respective este nevalid, la fel ca și testamentul în sine.

B) Bunurile de care se dispune prin moștenire, legat sau donație către statul elen sau către un organism de drept public sau pentru obiective în beneficiul public (a se vedea Legea nr. 4182/2013 privind patrimoniile în beneficiul public, succesiunea vacantă și alte dispoziții). Ministrul Finanțelor poate fie să accepte, fie să refuze moștenirea bunurilor, cu excepția situației în care este vorba despre o moștenire *ab intestat* care a revenit statului, caz în care moștenirea nu poate fi refuzată. În plus, se consideră că statul acceptă întotdeauna aceste patrimonii, sub rezerva beneficiului inventarului, și anume statul este răspunzător pentru datoriile patrimoniului moștenit doar până la nivelul activelor patrimoniului.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Aceste norme speciale se aplică succesiunii, indiferent de legea aplicabilă acesteia.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

În ceea ce privește normele speciale de la punctul (B), Legea nr. 4182/2013 prevede, printre altele, că atunci când este validat un testament sau când este depus un testament validat în străinătate care conține o dispoziție în beneficiul public sau în favoarea statului sau a unui organism de drept public, greferul și/sau autoritatea consulară de la locul unde testamentul este validat sau depus și greferul Tribunalului de Primă Instanță din Atena, căruia testamentul îi este trimis, sunt obligați să trimită o copie a procedurii de validare a testamentului direcției relevante din cadrul Ministerului Finanțelor în primele 10 zile ale lunii următoare. Această lege prevede, de asemenea, că bunurile care sunt lăsate în beneficiul public trebuie să fie utilizate în maniera specificată de către testator sau donator, fiind interzisă schimbarea obiectivelor de beneficiu public și a manierei și condițiilor legate de administrarea patrimoniului, precum și a dispozițiilor referitoare la modul în care acesta trebuie să fie administrat. În cazul în care există îndoieli privind intențiile testatorului sau donatorului sau orice contestații cu privire la acestea, chestiunea trebuie să fie soluționată de instanța competentă. Prin aceeași lege a fost instituit un Registrul al patrimoniilor în beneficiul public (Registrul fondului național de donații) în care toate aceste patrimonii trebuie să fie înregistrate.

Ultima actualizare: 29/08/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Spania

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

a) Pentru a menține în cadrul aceleiași ramure familiale bunurile dobândite prin moștenire de o rudă pe linie ascendentă, legea impune obligația ca aceste bunuri să constituie o rezervă în beneficiul rudelor din aceeași linie (articolul 811 din Codul civil), iar soțul supraviețuitor are obligația de a rezerva bunurile moștenite de la soțul/soția sa dacă se recăsătorește sau dacă are un nou copil (articolul 968 din Codul civil). Rudele pe linie ascendentă moștenesc bunurile donate copiilor sau descendenților care au decedat fără a lăsa moștenitori și exclud de la moștenire alte persoane în ceea ce privește aceste bunuri (articolul 812 din Codul civil).

b) bunurile imobile situate într-o zonă determinată din provincia Vizcaya pot fi transferate numai anumitor rude (articolul 17 din Legea nr. 3/1992), drept de care beneficiază toți rezidenții din Vizcaya (articolul 23 din legea menționată).

Pentru a favoriza indivizibilitatea societăților, din motive economice sau în interesul familiei, testatorul poate dispune ca partea sa să fie plătită celorlalți moștenitori, chiar la o dată ulterioară, și chiar dacă masa succesorală nu cuprinde numerar suficient [articolul 1056 alineatul (2) din Codul civil].

d) Legea permite ca, prin statutul unei societăți de capital, să se restricționeze caracterul transmisibil al acțiunilor, chiar și pentru cauză de moarte. Dacă este stipulată această restricție, societatea trebuie să desemneze o altă persoană care să achiziționeze acțiunile atribuite moștenitorului sau să se ofere chiar ea să le achiziționeze (articolul 124 din Legea privind societățile comerciale, Decretul-lege regal 1/2010).

e) Din motive economice, în mediul rural se impune o suprafață minimă care nu poate fi împărțită între moștenitori (articolul 23 și următoarele din Legea nr. 15/1995 privind modernizarea exploatațiilor agricole).

f) Din motive sociale, legislația națională și a comunităților autonome privind locuințele sociale prevede limitări privind transmiterea acestora.

g) Legislația privind contractele de închiriere în mediul rural și urban permite anumitor succesori ai chiriașului să se subroge în drepturile acestuia (articolul 24 din Legea nr. 49/2003 privind contractele de închiriere în mediul rural, articolele 16 și 33 din Legea nr. 29/1994 privind contractele de închiriere în mediul urban).

h) Dobândirea drepturilor asupra bunurilor imobile situate în anumite zone desemnate, în care accesul la proprietate al străinilor este restricționat din motive legate de apărarea națională sau de suveranitate a statului, face obiectul unei autorizații militare (articolele 4, 16 și 18 din Legea 8/1975 din 12 martie privind zonele și instalațiile de interes pentru apărarea națională și articolul 46 din Decretul regal 689/1978 din 10 februarie).

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Literele (b), (e), (f), (g) și (h) se aplică bunurilor imobile situate în Spania, indiferent de legea aplicabilă succesiunii; litera (d) se aplică în cazul în care societatea vizată este reglementată de legislația spaniolă.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Atunci când se solicită înscrierea, notarul care documentează transmiterea și funcționarul de la registrul funciar sunt cei care controlează legalitatea transferului. Se poate solicita, desigur, o declarație judiciară.

Ultima actualizare: 11/10/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [hr](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Croația

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Legislația croată nu prevede norme speciale care să impună, din motive economice, familiale sau sociale, restricții privind transmiterea prin succesiune a unor bunuri imobile, a anumitor societăți sau a altor categorii speciale de bunuri sau restricții care să afecteze această transmitere.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

A se vedea răspunsul de mai sus.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

A se vedea răspunsul de mai sus.

Ultima actualizare: 06/02/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Cipru

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

În dreptul cipriot nu există astfel de dispoziții speciale. Există însă o dispoziție care protejează moștenitorii de drept, prin interzicerea de a se dispune prin testament în legătură cu rezerva succesorală.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

A se vedea răspunsul de mai sus.

În ceea ce privește bunurile imobile, se aplică dispozițiile capitolului 195 din Legea privind succesiunile, astfel cum a fost modificată.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Nu există o procedură specială de garantare a respectării dispozițiilor speciale menționate anterior. Se aplică normele generale.

Ultima actualizare: 19/02/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [fr](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Luxemburg

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Da, astfel de restricții există în conformitate cu legea luxemburgheză. Aceasta este rezerva succesorală, astfel cum este definită în Codul civil (*Code civil*). Cu toate acestea, trebuie menționat că aceste dispoziții nu impun restricții asupra anumitor tipuri de bunuri sau întreprinderi specifice, în sensul întrebării, sau cu privire la categorii speciale de bunuri menționate în întrebare. Rezerva succesorală impune restricții cu privire la o anumită parte legală a patrimoniului, indiferent de natura bunurilor incluse în partea respectivă.

Articolul 913 din Codul civil definește principiile în conformitate cu care legatele testamentare nu pot depăși jumătate din bunurile testatorului în cazul în care acestuia îi supraviețuiește un copil, o treime dacă acestuia îi supraviețuiesc doi copii și o pătrime dacă acestuia îi supraviețuiesc trei sau mai mulți copii. În temeiul articolului 916 din Codul civil, atunci când nu există descendenți, legatele testamentare sau donațiile între vii, prin acte, pot viza toate bunurile.

În vederea caracterului complet, deși aceste restricții nu decurg din legislația privind succesiunea, ar trebui menționată Legea modificată din 18 iulie 1983 privind conservarea și protejarea obiectivelor și monumentelor naționale (*loi modifiée du 18 juillet 1983 concernant la conservation et la protection des sites et monuments nationaux*). Bunurile imobile incluse în lista prevăzută de dispozițiile legii menționate fac obiectul anumitor restricții, indiferent dacă fac obiectul unei succesiuni viitoare sau deschise. Astfel, de exemplu, la articolul 10 alineatul (1) prima teză din legea menționată se prevede că un bun imobil inclus în listă nu poate fi distrus sau mutat, utilizarea acestuia nu poate fi modificată și acesta nu poate face obiectul niciunor lucrări de restaurare, reparație sau modificare fără ca ministerul competent să fi emis o autorizație în acest sens. În plus, la articolul 15 alineatul (1) din aceeași lege se prevede că nicio structură nouă nu poate fi adăugată unui bun imobil inclus în listă fără autorizarea specială a ministerului.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Opiniile experților sunt împărțite în ceea ce privește rezerva succesorală a unui patrimoniu, și anume dacă aceasta intră sau nu intră sub incidența politicii publice internaționale și trebuie sau nu trebuie, prin urmare, să fie respectată indiferent de legea aplicabilă succesiunii.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Da, în ceea ce privește rezerva succesorală. În cazul în care atribuiri, indiferent dacă sunt donații între vii sau legate la momentul decesului, depășesc partea disponibilă, acestea pot fi reduse la partea respectivă la momentul deschiderii succesiunii. La articolul 920 și urm. din Codul civil este stabilită procedura pentru reducerea donațiilor și a legatelor care este aplicabilă în situații de acest tip.

Ultima actualizare: 03/11/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Ungaria

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

1) Terenuri agricole și forestiere

1.1 Aspecte generale

Potrivit dreptului maghiar, există norme stricte ce guvernează dobândirea terenurilor agricole și forestiere. Aceste restricții afectează, de asemenea, dobândirea prin succesiune, indiferent dacă dobânditorii sunt cetățeni maghiari, cetățeni ai altor state membre sau cetățeni ai altor țări. Prevederile restrictive sunt incluse în următoarele două legi:

Legea CXXII din 2013 privind tranzacțiile cu terenuri agricole și forestiere (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény*) (Legea privind tranzacțiile cu terenuri) și

Legea CCXII din 2013 care stabilește diferite prevederi și măsuri tranzitorii referitoare la Legea CXXII din 2013 privind tranzacțiile cu terenuri agricole și forestiere (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény*) (Legea din 2013 privind măsurile tranzitorii).

Normele sunt foarte complexe; principalele prevederi relevante din punctul de vedere al succesiunii pot fi rezumate după cum urmează:

1.2 Bunuri imobile care intră în domeniul de aplicare material al restricțiilor

Restricțiile legale se referă la dobândirea de „*terenuri agricole și forestiere*”. În conformitate cu secțiunea 5 alineatul (17) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri, termenul „*teren agricol și forestier*” (teren agricol) include următoarele:

toate parcelele de teren care sunt înscrise în registrul bunurilor imobile pentru una dintre următoarele utilizări: teren cultivat, vie, livadă, grădină, pajiște, pășune (fânețe), stufăriș, pădure și teren forestier (indiferent dacă terenul se află într-o zonă urbană sau periferică); și parcelele de teren înregistrate ca fiind scoase din circuitul agricol și care figurează în registrul bunurilor imobile ca: „zonă înregistrată ca pădure în Baza de date națională privind fondul forestier”.

1.3 Restricții care afectează dobândirea dreptului de proprietate prin succesiune

Legea privind tranzacțiile cu terenuri tratează diferit succesiunea *ab intestat* și succesiunea testamentară în ceea ce privește dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole. Restricțiile prevăzute în Lege se aplică numai în cazul dobândirii prin succesiune testamentară și nu se aplică în cazul dobândirii de terenuri agricole prin succesiune *ab intestat*.

În sensul secțiunii 8 alineatul (1) din Legea din 2013 privind măsurile tranzitorii, situația în care un moștenitor testamentar poate deveni moștenitor legal – în absența unui testament și cu condiția ca ceilalți moștenitori să fie excluși din succesiune – este, de asemenea, considerată dobândire a dreptului de proprietate prin succesiune *ab intestat* în scopul aplicării restricțiilor privind dobândirea dreptului de proprietate.

1.3.1 Norme cu privire la dobândirea dreptului de proprietate prin succesiune testamentară

a) este necesară o autorizație din partea unei autorități publice

În cazul în care testatorul a înstrăinat dreptul de proprietate asupra unui teren agricol prin testament, este necesară o aprobare din partea unei autorități publice (organ administrativ agricol) emisă sub forma unei autorizații (secțiunea 34 din Legea privind tranzacțiile cu terenuri) pentru ca moștenitorul desemnat în testament să obțină dreptul de proprietate. În cursul procedurii de aprobare, organul administrativ agricol stabilește dacă moștenitorul este eligibil să dobândească dreptul și faptul că testamentul nu conduce la o încălcare sau eludare a unei restricții în materie de dobândire a dreptului de proprietate.

b) restricții privind dobândirea de terenuri agricole

Legea privind tranzacțiile cu terenuri tratează în mod diferit entitățile juridice în funcție de eligibilitatea acestora de a dobândi terenuri agricole. În această privință, ar trebui să se facă distincția între următoarele categorii de persoane:

i) entități juridice care nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole în nicio situație

Această categorie include

persoane fizice străine (cetățenii statelor membre nu sunt incluși în această definiție);

state străine (sau provinciile, administrațiile locale sau alte organisme ale acestora);

persoane juridice interne sau străine (cu câteva excepții).

Excepție: interdicția de dobândire a terenurilor agricole de către persoanele juridice printr-o dispoziție pentru cauză de moarte nu se aplică bisericilor stabilite (sau organizațiilor, instituțiilor sau entităților acestora care au personalitate juridică în conformitate cu normele ecleziastice interne ale bisericii).

ii) persoanele care se încadrează în definiția termenului „fermier”

Termenul „fermier” este definit la secțiunea 5 (7) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri. În această definiție se încadrează persoanele fizice de naționalitate maghiară sau cetățeni ai unui alt stat membru care au fost înregistrate/înregistrați de către autoritățile competente într-un registru oficial ținut în acest scop. În vederea înregistrării, trebuie îndeplinite condițiile prealabile prevăzute de lege (calificare de specialitate în domeniul agricol sau forestier; activități agricole sau forestiere certificate și venituri din aceste activități, etc.).

Pentru această categorie de persoane, limita superioară a dimensiunii terenului agricol care poate fi deținut de către oricare dintre acestea – „*limita superioară de dobândire a terenului*” – este de 300 hectare; această limită trebuie să includă suprafața de teren deținută deja de către persoana respectivă și suprafața de teren asupra căreia persoana își exercită deja drepturi de uzufruct [secțiunea 16 alineatul (1) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri].

iii) persoanele fizice care nu sunt „fermieri”, însă care sunt cetățeni maghiari sau cetățeni ai unui alt stat membru

Persoanele din această categorie pot dobândi dreptul de proprietate asupra unui teren agricol dacă suprafața terenului agricol aflat în posesia lor – împreună cu suprafața terenului agricol pe care doresc să îl dobândească – nu depășește un hectar [secțiunea 10 alineatul (2) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri].

Excepție: restricțiile menționate mai sus nu se aplică situațiilor de dobândire între rude apropiate. Cu toate acestea, limita superioară de 300 de hectare în cazul dobândirii de terenuri se aplică și în aceste cazuri [secțiunea 10 alineatul (3) și secțiunea 16 alineatul (1) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri].

În sensul prevederilor menționate mai sus, următoarele persoane sunt incluse în definiția termenului de „*cetățean al unui stat membru*” [secțiunea 5 alineatul (24) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri]:

un cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene (altul decât Ungaria);

un cetățean al unui stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European;

un cetățean al unui alt stat care este tratat în același mod ca persoanele menționate mai sus în baza unui tratat internațional.

1.3.2 Dobândirea dreptului de proprietate prin succesiune ab intestat

Restricțiile descrise mai sus (punctul 1.3.1) nu se aplică în cazul dobândirii terenului agricol prin succesiune *ab intestat*. Astfel, o persoană care nu poate dobândi dreptul de proprietate asupra unui teren agricol din Ungaria prin succesiune testamentară (sau prin dobândire *inter vivos*) (de exemplu, o persoană care nu este cetățean al unui stat membru) poate dobândi respectivul drept de proprietate prin succesiune *ab intestat*.

2) Arme de foc și muniții

2.1 Aspecte generale

Potrivit dreptului maghiar, armele de foc și munițiile pot fi obținute numai în baza unui permis de deținere de arme de foc. Legislația menționată mai jos include dispoziții privind posesia de arme de foc:

Legea XXIV din 2004 privind armele de foc și munițiile (*a löfegyverekről és löszerekről szóló 2004. évi XXIV. törvény*) (Legea privind armele de foc), Decretul guvernamental nr. 253/2004 din 31 august 2004 privind armele și munițiile (*a fegyverekről és löszerekről szóló 253/2004. Korm. rendelet*) (Decretul guvernamental privind armele),

Decretul nr. 49/2004 din 31 august 2004 al Ministrului de Interne privind poligoanele de tir, depozitarea armelor de foc și a munițiilor de către autoritățile publice și cunoștințele teoretice și abilitățile necesare pentru deținerea de arme de foc (*a lőtéréről, a löfegyverek, löszerek hatósági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. BM rendelet*),

Instrucțiunea nr. 2/2016 din 7 ianuarie 2016 a Comisarului Șef al Poliției Naționale privind normele de depozitare de către autoritățile publice, de înstrăinare, dispunere, predare cu titlu gratuit și distrugere a armelor de foc (*a löfegyverek hatósági tárolásának, értékesítésének, elidegenítésének, hatástalanításának, érték nélküli leadásának, megsemmisítésének szabályairól szóló 2/2016. ORFK utasítás*).

2.2 Bunuri care intră în domeniul de aplicare material al restricțiilor

Restricțiile legale se referă la dobândirea de „*arme și muniții*”. În sensul secțiunii 2 alineatele (16) și (22) din Legea privind armele de foc *armă de foc*: înseamnă orice armă portabilă sau pistol cu aer comprimat cu care se poate trage un proiectil din material solid cu o energie la gura țevii mai mare de 7,5 jouli;

muniție: înseamnă orice cartuș format dintr-un proiectil, praf de pușcă și o amorsă, care este pre-asamblat într-o singură carcasă.

2.3 Restricții care afectează succesiunea armelor

În conformitate cu secțiunea 14 alineatele (1) și (2) din Decretul nr. 49/2004 din 31 august 2004 al Ministrului de Interne, la decesul unui posesor al unui permis, moștenitorul poate solicita – după *rămânerea definitivă a certificatului de validare a succesiunii* – ca arma de foc și/sau muniția să fie vândute de către un comerciant de arme de foc,

înstrăinate unei persoane sau organizații care deține autorizație pentru dobândirea acestora,

eliminate, distruse sau

predate cu titlu gratuit.

În cazul în care moștenitorul nu utilizează opțiunile descrise mai sus, poliția poate distruge arma de foc și/sau muniția depozitată (depozitate) sau le poate preda unui comerciant de arme de foc în vederea vânzării, în urma unei evaluări efectuate de un expert în acest domeniu. Suma obținută din vânzarea armei și/sau a muniției trebuie să fie plătită proprietarului, după deducerea oricăror costuri suportate.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Da (cu privire la fiecare dintre bunurile menționate mai sus).

Cu privire la terenurile agricole și forestiere (terenuri agricole), preambulul Legii (Legea privind tranzacțiile cu terenuri) enumeră considerente de natură economică, de politică familială și sociale (cum ar fi capacitatea satelor de a-și păstra populația, îmbunătățirea structurii de vârstă a populației locale, îmbunătățirea nivelului de ocupare a forței de muncă în mediul rural, asigurarea funcționării stabile a fermelor mici etc.) care demonstrează în mod clar intenția legiuitorului de aplicare a restricțiilor prevăzute în Legea privind tranzacțiile cu terenuri în fiecare caz, indiferent de legislația străină care guvernează succesiunea.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

1) Terenuri agricole și forestiere

Da.

Dacă notarul public care efectuează procedura de succesiune ia cunoștință, în cursul procedurii, că masa succesorală include terenuri agricole sau forestiere (terenuri agricole) și că testatorul a înstrăinat aceste terenuri prin testament, acesta va trimite testamentul organismului administrativ agricol competent, în funcție de locul în care se află terenul. Acest organism are competența de a acorda aprobarea oficială pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra terenului agricol (secțiunea 34 din Legea privind tranzacțiile cu terenuri). În aceste cazuri, notarul public suspendă procedura de succesiune până la adoptarea unei decizii de către organismul administrativ agricol [secțiunea 71 alineatul (2) litera (d) din Legea XXXVIII din 2010 privind procedura de succesiune].

În cursul procedurii de aprobare, organismul administrativ agricol stabilește

dacă moștenitorul este eligibil să dobândească dreptul și

faptul că testamentul nu conduce la o încălcare sau eludare a unei restricții în materie de dobândire a dreptului de proprietate.

Organismul administrativ agricol comunică și notarului decizia sa privind aprobarea. În cazul în care organismul administrativ agricol refuză acordarea aprobării pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra terenului, această dispoziție din testament trebuie să fie considerată nevalabilă (secțiunea 34 din Legea privind tranzacțiile cu terenuri). În acest caz, dispoziția respectivă din testament este nulă din punct de vedere juridic și acest lucru trebuie să fie luat în considerare de către notarul public, iar transferul părții respective din masa succesorală (terenul agricol respectiv) către moștenitorul îndreptățit la aceasta în temeiul testamentului nu poate fi constatat [secțiunea 71 alineatul (6) din Legea XXXVIII din 2010 privind procedura de succesiune].

Atribuțiile organismului administrativ agricol sunt îndeplinite de către oficiile administrației districtuale.

2) Arme de foc și muniții

Da.

În conformitate cu secțiunea 13 din Decretul nr. 49/2004 din 31 august 2004 al Ministrului de Interne, în cazul decesului unei persoane care deține un permis pentru arme de foc, orice arme de foc și muniții trebuie notificate imediat poliției de către persoana în posesia căreia se află, iar această persoană trebuie să asigure, de asemenea, păstrarea în siguranță a acestora până la sosirea poliției. Poliția preia și depozitează armele de foc și munițiile notificate și redactează un document de consemnare a acțiunilor lor.

Potrivit capitolului III din Instrucțiunea nr. 2/2016 din 7 ianuarie 2016 a Comisarului Șef al Poliției Naționale, după preluarea armelor și munițiilor de către poliție, aceasta

va informa în scris funcționarul din cadrul administrației locale a persoanei decedate deținătoare a permisului care a efectuat inventarul masei succesoriale (funcționarul responsabil cu inventarul) că armele de foc și munițiile sunt depozitate de către autoritatea publică,

va solicita, în același timp, ca armele de foc și munițiile să fie înscrise în inventarul masei succesoriale,

și va solicita informații privind notarul public care va efectua procedura de succesiune.

Poliția va informa în scris notarul public care desfășoară procedura de succesiune cu privire la locul în care se află armele de foc și munițiile și va solicita să îi fie comunicat certificatul definitiv de validare a succesiunii după încheierea procedurii de succesiune.

Prin urmare, notarul public comunică poliției certificatul de validare a succesiunii emis după închiderea procedurii de succesiune. Pe baza certificatului de validare a succesiunii, poliția informează moștenitorul că, în termen de 180 de zile, acesta poate solicita vânzarea armelor de foc și a munițiilor de către un comerciant de arme de foc sau înstrăinarea acestora către o persoană sau organizație care deține o autorizație de dobândire a acestora, sau poate iniția eliminarea, distrugerea sau predarea cu titlu gratuit a armelor de foc și a munițiilor.

În cazul în care moștenitorul nu utilizează opțiunile descrise mai sus în termenul stabilit, poliția poate distruge armele de foc și munițiile depozitate sau le poate preda unui comerciant de arme de foc în vederea vânzării în urma unei evaluări efectuate de un expert în acest domeniu. Suma obținută în urma vânzării armelor și munițiilor trebuie să fie plătită proprietarului, după deducerea oricăror costuri suportate (secțiunile 13 și 14 din Decretul nr. 49/2004 din 31 august 2004 al Ministrului de Interne).

Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Țările de Jos

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

În Țările de Jos nu există active speciale, în sensul articolului 30 din regulamentul european privind succesiunea. Cu toate acestea, nu toate activele sunt negociabile în mod liber și transferabile.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Nu se aplică în Țările de Jos.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Nu se aplică în Țările de Jos.

Ultima actualizare: 06/02/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Austria

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Legile privind tranzacțiile imobiliare (*Grundverkehrsgesetze*) din provincii pot prevedea restricții în ceea ce privește aplicarea acordului dintre guvernul federal și provincii în temeiul articolului 15a din Legea constituțională federală (*Bundesverfassungsgesetz*) privind dispozițiile de drept civil referitoare la

tranzacțiile de terenuri pentru construcții (Monitorul Oficial Federal nr. 260/1993, astfel cum a fost modificată și publicată în Monitorul Oficial Federal nr. 1 /2017, disponibilă [aici](#)).

În conformitate cu articolul 14 din Legea privind imobilele rezidențiale din 2002 (*Wohnungseigentumsgesetz*), în cazul în care unul dintre partenerii unui „parteneriat al proprietarilor” (*Eigentümerpartnerschaft*) decedează, se aplică o normă specială: dreptul de proprietate asupra părții defunctului din cota minimă comună este transferat, prin lege, direct partenerului supraviețuitor. Acesta din urmă poate însă renunța la acest drept (Monitorul Oficial Federal nr. 70/2002, astfel cum a fost modificat prin Monitorul Oficial Federal nr. 87/2015, disponibil [aici](#)).

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Dispoziția menționată anterior privind proprietatea comună cu un drept al partenerului supraviețuitor, și anume articolul 14 din Legea privind imobilele rezidențiale din 2002 face obiectul excepțiilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2) litera (g) din Regulamentul UE privind succesiunile.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Pentru a se asigura respectarea articolului 14 din Legea privind imobilele rezidențiale din 2002, alineatul (7) al aceluiași articol prevede că, în cazul în care o succesiune este dezbătută în străinătate, atribuțiile și competențele atribuite în mod general instanței specializate în succesiuni (*Verslsensschaftsgericht*) sunt preluate de instanța funciară competentă (*Grundbuchsgericht*).

Ultima actualizare: 05/06/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Polonia

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Nu.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

În conformitate cu articolul 7 din Legea privind dreptul internațional privat (*Dziennik Ustaw* din 2015, actul nr. 1792) din 4 februarie 2011, dispozițiile de drept străin nu se aplică dacă prin această aplicare ar produce efecte contrare principiilor fundamentale ale ordinii juridice din Polonia.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Nu.

Ultima actualizare: 07/11/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [pt](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Portugalia

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Da, există norme care impun restricții sau afectează succesiunea în privința anumitor bunuri.

ÎN CODUL CIVIL

Articolul 1476 alineatul (1) litera (a) și articolul 1485 din Codul civil (*Código Civil*) prevăd că uzufructul și dreptul real de uz și de abitație sunt drepturi reale care încetează prin decesul deținătorului lor, în temeiul legii.

Articolele 2103-A și 2103-B din Codul civil dispun asupra moștenirii legale: soțul supraviețuitor are prioritate, la momentul partajului, în ceea ce privește dreptul de abitație în locuința familiei și dreptul de utilizare a conținutului acesteia, sub rezerva anumitor condiții prevăzute în cod.

Versiunea actualizată a Codului civil poate fi consultată în limba portugheză la adresa:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=775&tabela=leis&so_miolo=&

ÎN CODUL SOCIETĂȚILOR COMERCIALE

Articolul 184 din Codul societăților comerciale (*Código das Sociedades Comerciais*) prevede că, în cazul decesului unui partener din cadrul unei societăți în nume colectiv, dacă actul constitutiv nu prevede altfel, partenerii rămași sau societatea trebuie să deconteze valoarea respectivă cu succesorul căruia îi revin drepturile persoanei decedate, cu excepția cazului în care aceștia decid dizolvarea societății și comunică acest lucru succesorului în termen de 90 de zile de la data la care au luat cunoștință de decesul partenerului. Cu toate acestea, partenerii supraviețuitori pot continua activitatea societății cu succesorul persoanei decedate, cu condiția ca succesorul să își exprime consimțământul expres.

Articolul 225 din Codul societăților comerciale prevede că un contract de societate privată cu răspundere limitată poate stabili că, în cazul decesului unui asociat, cota acestuia nu poate fi transferată succesorilor persoanei decedate și, de asemenea, poate condiționa transferul cotei de îndeplinirea anumitor cerințe.

În situația în care, ca urmare a unui astfel de contract, cota nu este transferată succesorilor asociatului decedat, societatea trebuie să o amortizeze, să o dobândească sau să asigure dobândirea acesteia de către un asociat sau de către un terț; în cazul în care niciuna dintre aceste măsuri nu este luată în termen de 90 de zile de la momentul în care oricare dintre administratori ia cunoștință de decesul asociatului, cota respectivă va fi considerată transferată.

În conformitate cu articolele 469 și 475 din Codul societăților comerciale, același sistem se aplică și în cazul decesului unui partener din cadrul unei societăți în comandită simplă.

În conformitate cu articolul 252 alineatul (4) din Codul societăților comerciale, gestionarea unei societăți private cu răspundere limitată nu poate face obiectul succesiunii în urma decesului, nici măcar atunci când este corelată cu deținerea unei cote.

Versiunea actualizată a Codului societăților comerciale poate fi consultată în limba portugheză la adresa:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=524&tabela=leis&so_miolo=&

CADRUL JURIDIC PENTRU ARME ȘI MUNIȚII

Articolul 37 din cadrul juridic privind armele și munițiile (*Regime Jurídico das Armas e Munições*), aprobat prin Legea nr. 5/2006 din 23 februarie 2006, prevede că dobândirea prin succesiune *pentru cauză de moarte* a oricăror arme declarate este permisă numai cu o autorizare din partea directorului național al PSP [*Polícia de Segurança Pública* (forțele de poliție)], care poate fi obținută potrivit prevederilor legale menționate mai sus.

Cadrul juridic privind armele și munițiile, aprobat prin Legea nr. 5/2006 din 23 februarie 2006, poate fi consultat în limba portugheză la adresa:

http://www.pgdlisboa.pt/leis/lei_mostra_articulado.php?nid=692&tabela=leis&so_miolo==

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Răspunsul este da în cazul încetării uzufructului și al dreptului real de uz și de abitație în urma decesului, precum și în cazul normelor prevăzute în Codul societăților comerciale și în cadrul juridic privind armele și munițiile, menționate mai sus.

Această concluzie rezultă și din prevederile articolului 1 alineatul (2) literele (h), (k) și (l) din Regulamentul nr. 650/2012.

Răspunsul este nu în cazul moștenirii legale prevăzute la articolele 2103-A și 2103-B din Codul civil.

Cu toate acestea, răspunsul de mai sus nu aduce atingere interpretărilor diferite pronunțate de către instanțe.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

În cazul deschiderii unei succesiuni, Codul civil conține norme care conferă puteri de administrare a moștenirii și care pot asigura respectarea normelor speciale indicate mai sus.

Procedurile și liniile directe prevăzute în Codul civil sunt următoarele:

dacă succesiunea este încă vacantă – cu alte cuvinte, este deschisă însă nu a fost acceptată încă sau a fost declarată nerevendicată pentru stat – succesorii în titlu (articolul 2047) sau executorul succesiunii vacante (articolul 2048) pot lua măsuri pentru a administra bunurile în cazul în care întârzierea acestor măsuri ar putea avea efecte negative;

după acceptarea succesiunii, administrarea succesiunii intră în responsabilitatea administratorului masei succesoriale (articolele 2079 și 2087);

administratorul masei succesoriale poate solicita moștenitorilor sau terților să predea bunurile care urmează să fie administrate și poate utiliza împotriva acestora acțiuni de repunere în posesie sau de evicțiune pentru a menține sau a asigura recuperarea posesiei asupra bunurilor care fac obiectul gestionării de către acesta (articolul 2088);

administratorul masei succesoriale poate încasa creanțele de recuperat incluse în masa succesorală atunci când recuperarea acestora ar putea fi pusă în pericol prin întârziere sau atunci când plata este efectuată în mod voluntar (articolul 2089);

în plus, moștenitorul poate formula o cerere de succesiune pentru a solicita recunoașterea judiciară a calității sale de succesori și recuperarea tuturor bunurilor din masa succesorală sau a unei părți a acestora, împotriva persoanelor care le dețin în calitate de moștenitori sau cu un alt titlu, sau chiar fără niciun titlu (articolul 2075).

N.B.

Informațiile incluse în această fișă informativă nu sunt exhaustive și nu au caracter obligatoriu pentru punctul de contact, pentru instanțe sau alte entități și autorități. Deși sunt actualizate periodic, este posibil ca fișele informative să nu conțină toate revizuirile legislației și, prin urmare, nu se substituie necesității de a consulta legislația aplicabilă în orice moment.

Ultima actualizare: 19/09/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - România

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Da.

Legea română conține norme speciale referitoare la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor situate în România.

Astfel, Constituția României și normele legale în materie prevăd că străinii și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege, precum și prin moștenire legală. Aceștia nu ar putea dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor prin moștenire testamentară.

De asemenea, există unele reguli speciale vizând anumite categorii de bunuri, care se aplică indiferent de cetățenia succesori sau de vocația sa legală sau testamentară. Spre exemplu, drepturile patrimoniale de autor se transmit prin moștenire, potrivit legislației civile, pe o perioadă de 70 de ani, oricare ar fi data la care opera a fost adusă la cunoștință publică în mod legal.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Da.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Interdicția este prevăzută în mod expres de lege.

Ultima actualizare: 01/08/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Slovenia

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Legea privind denaționalizarea (*Zakon o denacionalizaciji*) stabilește norme speciale privind **sucesiunea în ceea ce privește activele privatizate**.

Aceste norme se aplică în cazul unei proceduri succesoriale în care nu s-a discutat despre activele care fac obiectul privatizării și nu s-au luat încă decizii cu privire la acestea. În această situație, la cererea unui „succesor legal”, instanța poate efectua o nouă procedură succesorală specială cu privire la activele privatizate. Decizia privind privatizarea este redactată în numele persoanei care era proprietarul activelor la momentul naționalizării.

Există norme speciale privind moștenirea **activelor unei întreprinderi**. Normele se referă la transferul activelor pe care un comerciant individual care a decedat le-a utilizat pentru a desfășura o activitate cu caracter lucrativ sau la transferul acțiunilor/părților sociale (participații) din cadrul unei societăți în nume colectiv sau al unei întreprinderi de capital către unul sau mai mulți succesori legali. Legea privind moștenirile (*Zakon o dedovanju*) nu cuprinde nicio dispoziție specifică în acest sens. În conformitate cu Legea privind moștenirile, la decesul testatorului, se formează o comunitate de co-moștenitori, până la partajul succesoral, ceea ce înseamnă că întreprinderea este gestionată, de asemenea, în comun de către moștenitori. Când masa succesorală este întreprinderea, pot apărea mai multe situații: dacă succesorul întreprinderii a fost numit prin testament, dar nu dorește să continue activitatea acesteia, toți moștenitorii trebuie să accepte o soluție diferită. Dacă testatorul a lăsat un testament fără să specifice succesorul sau nu a lăsat niciun testament, moștenitorii trebuie să convină cu privire la continuarea activității. Aceștia pot decide ca niciunul dintre ei să nu continue activitatea de comerciant individual; ca urmare a acestui fapt întreprinderea își încetează activitatea sau este vândută. O altă posibilitate este ca aceștia să decidă ca activitatea să fie preluată de unul dintre moștenitori, în calitate de comerciant individual, de mai mulți moștenitori sau de toți moștenitorii. În cel din urmă caz, aceștia transformă întreprinderea într-o societate de un anumit tip.

O societate în nume colectiv încetează să mai existe odată cu decesul unui asociat, cu excepția cazului în care acordul de parteneriat prevede altfel. Participația persoanei decedate într-o societate cu răspundere limitată poate fi moștenită. Dacă există mai mulți moștenitori, participația devine proprietatea comună a comunității de moștenitori. Aceștia trebuie să gestioneze moștenirea împreună, până la stabilirea părților sociale aferente fiecăruia. La partaj, pot apărea două situații: participația rămâne în comunitatea de moștenitori, care convin să dețină părți egale sau inegale din participație, sau participația este împărțită prin acord, dacă actul constitutiv nu prevede altfel. Dacă participația este divizată, se constituie noi participații din cea anterioară.

Acțiunile într-o societate pe acțiuni pot fi moștenite. Dacă există mai mulți moștenitori, participația devine proprietatea comună a co-moștenitorilor. Aceștia gestionează și dispun de participație/acțiuni în cadrul comunității de moștenitori.

Există reguli speciale care reglementează moștenirea exploatațiilor agricole, stabilite în **Legea privind moștenirea exploatațiilor agricole** (*Zakon o dedovanju kmetijskih gospodarstev*).

Principiul general al acestor reguli este de a preveni divizarea fermelor în cazul unei succesiuni. Din acest principiu rezultă noi dispoziții ale legii. De regulă, numai un moștenitor poate avea drept de proprietate asupra fermei, însă acesta trebuie să îndeplinească condiții suplimentare. Dacă testatorul a avut drepturi depline asupra unei ferme protejate, ferma este moștenită de către moștenitorul care are intenția de a continua activitatea fermei și care a fost ales de comun acord de toți moștenitorii. Dacă moștenitorii nu pot ajunge la un consens, moștenitorul care și-a dovedit intenția de a continua activitatea fermei, de exemplu prin finalizarea unor cursuri de formare în domeniul agriculturii sau prin participarea la cursuri de formare în acest domeniu, are prioritate asupra tuturor celorlalți moștenitori. În aceleași condiții, soțul/soția persoanei decedate are prioritate asupra descendenților testatorului. Dacă ferma protejată a fost proprietatea comună a testatorului și a soțului supraviețuitor/soției supraviețuitoare sau proprietatea specifică a unuia dintre aceștia sau dacă soții au fost coproprietari ai bunurilor corporale ale fermei, moștenitorul fermei este soțul supraviețuitor/soția supraviețuitoare al/a testatorului. Dacă ferma protejată a fost deținută de unul dintre părinți și de descendentul acestuia sau de părintele adoptiv și de copilul adoptat, moștenitorul este descendentul sau copilul adoptat. Participațiile legale ale persoanelor care nu au moștenit ferma sunt considerate rezerve succesoriale. În plus, moștenitorul unei ferme protejate trebuie să poată prelua ferma în condiții care nu constituie o povară excesivă pentru acesta.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Moștenirea unei ferme protejate reprezintă un caz în care legea statului în care sunt situate anumite categorii speciale de bunuri conține norme speciale care stabilesc restricții privind succesiunea sau care afectează succesiunea, în ceea ce privește acele bunuri. Prin urmare, în cazurile în care o fermă protejată situată în Slovenia face parte din masa succesorală, se aplică legea națională din Slovenia, indiferent de legea aplicabilă succesiunii (Legea privind moștenirea exploatațiilor agricole).

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Legea privind moștenirea exploatațiilor agricole cuprinde dispoziții care nu sunt incluse în Legea privind moștenirile sau care sunt diferite de aceste dispoziții. În lipsa unor dispoziții mai specifice ale Legii privind moștenirea exploatațiilor agricole în ceea ce privește moștenirea fermelor protejate, se aplică normele generale privind succesiunea, și anume dispozițiile Legii privind moștenirile.

Ultima actualizare: 08/01/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Slovacia

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

Da, există categorii speciale de bunuri pentru care se aplică un regim special, în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor. Slovacia a notificat Comisia aceste categorii de bunuri și legislația în vigoare la data notificării. Prezentul document indică reglementările care sunt în vigoare în prezent.

Dispozițiile privind regimurile speciale sunt structurate în funcție de categoria de bunuri care fac obiectul succesiunii:

A – terenuri agricole și forestiere:

articolul 23 din Legea nr. 180/1995 privind anumite măsuri pentru soluționarea drepturilor de proprietate asupra terenurilor, astfel cum a fost modificată

(1) Cu excepția cazului în care prezenta lege prevede altfel, un act juridic sau o hotărâre judecătorească privind soluționarea dreptului de coproprietate sau o hotărâre judecătorească **privind succesiunea nu poate, prin împărțirea terenurilor existente enumerate la articolul 21 alineatul (1), să aibă ca rezultat un teren agricol mai mic de 2 000 m² sau un teren forestier mai mic de 5 000 m².**

(2) Dacă beneficiarii nu soluționează succesiunea terenurilor enumerate la articolul 21 alineatul (1) în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatul (1) sau dacă, ca urmare a acestor condiții, instanța nu poate confirma cota de proprietate pentru fiecare beneficiar, instanța hotărăște că terenul intră în proprietatea beneficiarilor care sunt cel mai bine plasați pentru a-l administra. De asemenea, instanța se pronunță cu privire la obligația acestui beneficiar de a ajunge la o înțelegere cu ceilalți beneficiari.

(4) Beneficiarii trebuie să formuleze în scris declarația menționată la alineatul (3) și nu o pot retracta.

(6) Termenul de prescripție pentru creanțele beneficiarilor care rezultă din soluționarea succesiunii în conformitate cu alineatele (2) și (3) este de zece ani. Pentru a garanta astfel de creanțe, la înregistrarea titlului debitorului se stabilește un drept de retenție asupra acestui teren în favoarea creditorului; nu se aplică nicio prioritate legală a unui drept de retenție mai vechi. Creditorul are dreptul primului refuz în ceea ce privește terenurile care fac obiectul dreptului de retenție.

(7) În cazul în care instanța s-a pronunțat cu privire la un acord între coproprietari, condițiile prevăzute la alineatele (2)-(5) se aplică și în cazul acordului dintre aceștia.

B – asociații funciare:

articolul 8 din Legea nr. 97/2013 privind asociațiile funciare, astfel cum a fost modificată

(1) În sensul prezentei legi, bun imobil comun înseamnă un singur bun imobil compus din mai multe parcele separate. **Bunurile imobile comune sunt indivizibile**, cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (2) (observație: alineatul în cauză nu include succesiunea, deci nu se aplică nicio derogare). Proprietatea comună asupra bunurilor imobile comune nu poate fi lichidată și soluționată în conformitate cu dispozițiile generale privind lichidarea și soluționarea coproprietății (în temeiul Codului civil).

C – chiria unui apartament și transferul cotei unui membru al unei societăți cooperative de locuințe:

articolele 706-707 din Legea nr. 40/1964 din Codul civil (Občiansky zákonník)

Transferul chiriei nu face obiectul succesiunii; prin urmare, la cerere, notarul eliberează doar o confirmare privind beneficiarii în cauză în sensul articolului 706 din Codul civil. Cu toate acestea, **cota unui membru reprezintă un bun și, prin urmare, face obiectul succesiunii în conformitate cu titlurile beneficiarilor.**

Articolul 706 din Codul civil:

(1) În cazul în care chiriașul decedează și apartamentul nu este luat în chirie în comun cu soțul, atunci copiii, nepoții, părinții, frații, ginerele și nora defunctului care împărțeau gospodăria cu acesta la data decesului și care nu au locuințe în proprietate devin chiriași (în comun). Persoanele care au avut grijă de gospodăria împărțită cu chiriașul decedat sau care se aflau în întreținerea chiriașului decedat devin, de asemenea, chiriași (în comun), cu condiția să fi împărțit gospodăria cu defunctul timp de cel puțin trei ani înainte de decesul acestuia și să nu aibă locuințe în proprietate.

(2) ...

(3) În cazul decesului unui membru al unei societăți cooperative de locuințe, dacă apartamentul nu era luat în chirie în comun cu soțul, **la decesul chiriașului, calitatea sa de membru al cooperativei și chiria apartamentului sunt transferate beneficiarului care a moștenit cota de membru.**

Articolul 707 din Codul civil:

(1) Dacă unul dintre soții care au fost chiriași în comun ai unui apartament decedează, soțul supraviețuitor devine chiriaș unic.

(2) Dacă apartamentul aparține unei societăți cooperative de locuințe, închirierea în comun a apartamentului expiră la decesul unuia dintre soți. Dacă titlul asupra apartamentului în regim cooperativ a fost dobândit în timpul căsătoriei, **soțul supraviețuitor rămâne membru al cooperativei și deține cota de membru; instanța ține cont de acest fapt în cadrul procedurilor de succesiune.** În cazul decesului soțului care a dobândit titlul asupra apartamentului în regim cooperativ înainte de căsătorie, **la moartea acestuia, calitatea sa de membru al cooperativei și chiria apartamentului sunt transferate beneficiarului care a moștenit cota de membru.** Dacă există mai multe chirii, calitatea de membru la cooperativă a defunctului poate fi transferată mai multor beneficiari.

(3) În cazul în care unul dintre chiriașii în comun decedează, titlul său se transferă celorlalți chiriași.

D – participații în capitalurile proprii într-o societate cu răspundere limitată:

articolele 116-117 din Legea nr. 513/1991, astfel cum a fost modificată – dacă defunctul a decedat după 1 ianuarie 1992

Articolul 116 din Codul comercial (Obchodný zákonník):

(1) ...

(2) Participațiile în capitalurile proprii fac obiectul succesiunii. **Dacă nu este vorba despre o societate cu asociat unic, actul constitutiv al acesteia poate exclude succesiunea în cazul participațiilor în capitalurile proprii.** Un beneficiar care nu este asociat unic poate solicita revocarea participației sale dacă nu i se poate solicita, în mod echitabil, să devină asociat...

Articolul 117 din Codul comercial:

(1) Diviziunea unei participații în capitalurile proprii este posibilă numai prin cesiunea sau transferul acesteia către beneficiarul sau succesorul legal al asociatului. Pentru diviziunea unei participații în capitalurile proprii este necesară aprobarea adunării generale.

(2) Actul constitutiv al societății poate exclude diviziunea participației în capitaluri.

(3) În cadrul diviziunii unei participații în capitalurile proprii, valoarea investiției stabilită la articolul 109 alineatul (1) trebuie menținută (valoarea investiției unui asociat trebuie să fie de cel puțin 750 EUR).

E – salariul defunctului:

articolul 35 din Legea nr. 311/2001, Codul muncii (Zákonník práce), astfel cum a fost modificat

Cu excepția cazului în care o altă reglementare prevede altfel, drepturile financiare ale unui angajat nu expiră la decesul acestuia. Drepturile salariale ale angajatului, care decurg din încadrarea în muncă, până la o cotă maximă echivalentă cu de patru ori salariul lunar mediu al angajatului, sunt transferate direct soțului, copiilor și părinților angajatului dacă aceștia locuiau în gospodăria angajatului la data decesului. **Dacă nu există astfel de persoane, drepturile salariale fac obiectul succesiunii.**

F – pensii:

(1) Articolul 21 din Legea nr. 650/2004 privind sistemele de pensii suplimentare, astfel cum a fost modificată

Valoarea curentă a contului personal al unui participant care este beneficiar al unei pensii suplimentare temporare pentru limită de vârstă sau al unei pensii suplimentare temporare de serviciu **face obiectul succesiunii dacă, în contractul de pensie, participantul decedat care este beneficiar al unei pensii suplimentare temporare pentru limită de vârstă sau al unei pensii suplimentare temporare de serviciu nu a numit o altă persoană fizică sau juridică drept beneficiar căruia trebuie să i se plătească valoarea curentă a contului personal.**

(2) Articolele 40-40a din Legea nr. 43/2004 privind sistemele de pensii pentru limită de vârstă, astfel cum a fost modificată

Articolul 40

(1) La decesul unui contribuabil la un sistem de pensii pentru limită de vârstă, beneficiarul pe care contribuabilul l-a numit în contractul de pensie are dreptul la plata unei sume care corespunde valorii curente a contului personal de pensie al defunctului din data la care societatea de pensii a luat cunoștință de decesul contribuabilului, minus contribuțiile obligatorii solicitate de Agenția de Asigurări Sociale (Sociálna poisťovňa) și transferate în mod nejustificat în numele defunctului și minus costurile pe care societatea de pensii le-a suportat în mod rezonabil pentru plata acestei sume în numerar sau transferul

acesteia într-o țară care nu este membră a zonei euro și plus contribuțiile obligatorii pe care Agenția de Asigurări Sociale nu le-a transferat încă. **În cazul în care contribuabilul nu a numit niciun beneficiar în contractul de pensie sau în care nu există niciun beneficiar, aceste bunuri fac obiectul succesiunii.**

(2) Beneficiarul nu are dreptul la plata sumei în temeiul alineatului (1) dacă o instanță a constatat într-o hotărâre definitivă că această persoană a provocat în mod deliberat moartea contribuabilului.

Articolul 40a

(1) La decesul unui beneficiar al unei pensii viagere, beneficiarul pe care beneficiarul pensiei l-a numit în contractul de asigurare a pensiei are dreptul la plata unei sume în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) sau la o prestație forfetară în conformitate cu articolul 46g alineatul (5), la data la care asiguratorul a luat cunoștință de decesul beneficiarului pensiei. Dacă beneficiarul pensiei nu a numit niciun beneficiar în contractul de asigurare a pensiei sau dacă nu există niciun beneficiar, suma definită la prima teză face obiectul succesiunii.

(2) Beneficiarul menționat la alineatul (1) nu are dreptul la plata sumei în conformitate cu articolul 32 alineatul (2) sau la o prestație forfetară în conformitate cu articolul 46g alineatul (5) dacă o instanță a constatat într-o hotărâre definitivă că această persoană a provocat în mod deliberat moartea beneficiarului pensiei.

Articolul 118 din Legea nr. 461/2003 privind securitatea socială, astfel cum a fost modificată

(1) Dacă o persoană fizică care îndeplinea condițiile pentru acordarea unei prestații a decedat după ce a solicitat dreptul la prestație și dreptul la plata acesteia, drepturile acestei persoane la sumele datorate în ziua decesului sunt transferate, succesiv, soțului, copiilor și părinților săi.

(2) Dacă o persoană fizică care îndeplinea condițiile pentru acordarea unei prestații de boală, a unei indemnizații de accident, de recuperare medicală, de recalificare, a unei prestații de garantare a asigurării sau de șomaj a decedat înainte de a solicita dreptul la aceste prestații, drepturile acestei persoane la sumele datorate în ziua decesului sunt transferate, succesiv, soțului, copiilor și părinților săi.

(3) Dacă o prestație a fost acordată înainte de decesul unei persoane fizice care îndeplinea condițiile pentru dreptul la prestație și dreptul la plata acesteia, sumele datorate care nu fuseseră plătite până la data decesului persoanei în cauză sunt plătite persoanelor fizice enumerate la alineatul (1) (prima teză).

(4) Drepturile transferate persoanelor fizice enumerate la alineatele (1)-(3) nu fac obiectul succesiunii; **acestea fac obiectul succesiunii doar dacă nu există astfel de persoane fizice.**

(5) Dacă nu există persoane fizice care să aibă dreptul la prestații în temeiul alineatelor (1)-(4), aceste prestații rămân, cu titlul de alte venituri, în fondul-sursă din care ar fi urmat să fie plătite.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Da. Fie este dreptul defunctului să numească persoanele care vor dobândi bunurile după decesul său în locul moștenitorilor legali (de exemplu, un contract suplimentar de pensie), fie este vorba despre o anumită categorie de bunuri pentru care legea prevede modul în care trebuie să fie lichidate în urma decesului (de exemplu, măsuri pentru soluționarea drepturilor de proprietate asupra terenurilor, prestații de asigurări sociale).

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

În ceea ce privește bunurile imobile, dacă procedurile succesoriale ignoră reglementările menționate la prima întrebare, autoritatea responsabilă pentru menținerea cărții funciare nu înregistrează în cartea funciară un titlu de proprietate recent dobândit.

În cadrul procedurilor succesoriale desfășurate în Slovacia, reglementările menționate la prima întrebare sunt aplicate, pe baza instrucțiunilor instanței, de către notarul care desfășoară procedura succesorală. Rezultatul acestei proceduri este o hotărâre succesorală, iar orice parte care consideră că această hotărâre nu respectă regimurile speciale în vigoare poate iniția o cale de atac pentru a contesta rezultatul.

Ultima actualizare: 06/05/2024

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Suedia

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

În Suedia există încă o serie de substituții fideicomisare (*fideiikomen*). Este vorba despre o dispoziție din testament prin care anumite bunuri, care nu pot fi înstrăinate, urmează să fie transferate membrilor uneia sau mai multor familii, într-o anumită ordine. În conformitate cu Legea privind lichidarea substituțiilor fideicomisare ([lagen \(1963:583\) om avveckling av fideikommiss](#)), acest regim trebuie eradicat prin anumite dispoziții speciale.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Nu se aplică.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

Nu se aplică.

Ultima actualizare: 28/08/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Restricții privind succesiunile - norme speciale - Scoția

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

În conformitatea cu dreptul scoțian, succesiunea având drept obiect o proprietate transmisibilă prin succesiune situată în afara Scoției este reglementată de legislația jurisdicția în care este situată această proprietate.

În cazul proprietăților situate în Scoția, dacă există un testament, soțul sau partenerul supraviețuitor are dreptul legal, ca protecție împotriva dezmoștenirii, la o treime din bunurile mobile (numerar, mobilă etc.) ale defunctului, dacă există descendenți, sau la jumătate din bunurile mobile, dacă nu există descendenți. Descendenții primesc, împreună, jumătate din bunurile mobile dacă nu există un soț sau un partener supraviețuitor sau o treime dacă există un soț sau un partener supraviețuitor.

Dacă o persoană decedează fără a lăsa un testament, se aplică următoarele reguli, în conformitate cu Legea privind succesiunile din Scoția, 1964.

Drepturi anterioare

După ce au fost plătite datoriile, au prioritate în privința moștenirii drepturile anterioare ale soțului sau partenerului supraviețuitor, care includ dreptul la: locuința (bunul imobil) în care locuiește, până la o valoare de 473 000 GBP;

mobilier, până la o valoare de 29 000 GBP;

suma de 50 000 GBP, dacă persoana decedată are descendenți, sau 89 000 GBP, dacă nu are descendenți.

Drepturi legale

După ce au fost satisfăcute drepturile anterioare, următorul rang de prioritate îl au drepturile legale. Drepturile legale pot fi revendicate numai din bunurile mobile ale defunctului.

Soțul sau partenerul supraviețuitor are dreptul legal la o treime din bunurile mobile ale defunctului, dacă există descendenți, sau la jumătate din bunurile mobile, dacă nu există descendenți. Descendenții primesc, împreună, jumătate din bunurile mobile dacă nu există un soț sau un partener supraviețuitor sau o treime dacă există un soț sau un partener supraviețuitor.

Restul masei succesoriale

Restul masei succesoriale se distribuie rudelor mai îndepărtate, în conformitate cu secțiunea 2 din Legea din 1964.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Dacă o persoană avea domiciliul în Scoția în momentul decesului, succesiunea privind proprietățile transmisibile prin succesiune ale respectivei persoane este stabilită în conformitate cu dreptul țării în care sunt situate respectivele proprietăți. Succesiunea privind bunurile mobile ale defunctului este stabilită în conformitate cu dreptul scoțian, indiferent de locul în care sunt situate bunurile respective.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

În conformitate cu legislația scoțiană, patrimoniul defunctului este de obicei administrat de către un executor, în urma unei confirmări din partea *Sheriff Court*. Executorul are o relație specială cu beneficiarii atunci când administrează un patrimoniu succesoral și are de îndeplinit o serie de îndatoriri, inclusiv de a aduna patrimoniul defunctului, de a obține drepturile asupra acestuia prin obținerea confirmării, de a plăti toate datoriile și de a distribui restul patrimoniului către beneficiari.

Relația dintre un executor și un beneficiar este de natură fiduciară. Niciun executor nu se poate plasa într-o poziție în care propriile interese intră în conflict cu îndatoririle sale față de beneficiar. Dacă un executor sau un administrator fiduciar se plasează într-o astfel de poziție, aceasta poate reprezenta un abuz de încredere, pentru care beneficiarul se poate adresa unei instanțe.

Ultima actualizare: 24/08/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.